

Hörselrehabiliteringsprocessen ur arabisk – eller persisktalande personers perspektiv. En kvalitativ studie. Jassmin-Amal Pairawan & Rita Nasr 2007.

Sammanfattning

I Sverige finns det många människor med utländsk bakgrund, annat språk och andra kulturella referenser och förutsättningar. Dessa skillnader ställer ibland till missförstånd mellan tolk, vårdpersonal och vårdtagare.

Syftet är att beskriva arabisk- eller persisktalande personers uppfattningar om hörselrehabiliteringsprocessen. Deltagarna är åtta personer i åldrarna 49 till 86 år och de har fått sina första hörapparater i Sverige. Frågeställningen var, hur upplever arabisk – eller persisktalande personer hörselrehabiliteringen? Datainsamlingstekniker är öppen intervju och fältanteckningar.

Resultaten visar att intervjupersonerna inte kan delta i gruppinformation som anordnas för hörselskadade och där erfarenheter kan utbytas. Intervjupersonerna har kommunikationsproblem genom att de inte förstår svenska. Information om skötsel och hantering av hörapparaterna har inte upprepats vid varje besök, enligt intervjupersonernas utsagor. Många är äldre och glömmar lätt, det som sägs. Ingen har fått information om andra hörhjälpmedel utöver hörapparat och teleslinga.

En viktig slutsats är att vårdgivare och vårdtagare måste samarbeta och tolkningen bör stämmas av. Informationen måste vara mycket tydlig under hela processen.

Hearing rehabilitation process for people of Arabic or Persian origin. A qualitative study.

Abstract

This essay describes eight people's comprehension of the hearing rehabilitation process.

The group of participants consisted of six men and two women between the ages of 49 and 86, who were all of Persian and Arabic origin and who first got their hearing aid in Sweden.

The aim of the study was to describe the participants experiences of the hearing rehabilitation process.

For the retrieving of data interviews and field notes were used. The result shows that the interviewees could not take in the information given out in larger groups due to their lack of knowledge in Swedish. The participants have therefore major communication problems. Many people of Arabic and Persian mother tongue have other cultural references; these differences sometimes create misunderstandings between the interpreter, the care takers and the person in need of care.

One important conclusion is that care takers and the person in need of care have to collaborate and that the interpreting process needs to be controlled. The information must be very clear during the whole process.